

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 14. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 22. panta 4. punkts — Jurisdikcija strīdos intelektuālā īpašuma jomā — 71. pants — Konvencijas, ko dalībvalstis ir noslēgušas īpašās jomās — Beniluksa konvencija par intelektuālo īpašumu — Jurisdikcija strīdos Beniluksa preču zīmju un dizainparaugu jomā — LESD 350. pants

Lieta C-230/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 13. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 20. maijā, tiesvedībā

Brite Strike Technologies Inc.

pret

Brite Strike Technologies SA .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], A. Ross [*A. Rosas*], A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts H. Saugmandsgors Ēe [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin* un *R. Troosters*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 26. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu [nolēmumu] atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 22. panta 4. punktu un 71. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp sabiedrību *Brite Strike Technologies Inc*, kas ir reģistrēta Plimutā, Masačūsetsā (Amerikas Savienotās Valstis), un sabiedrību *Brite Strike Technologies SA*, kas reģistrēta Luksemburgā (Luksemburga), par *Brite Strike Technologies Inc* prasību, ar kuru tiek lūgts atcelt *Brite Strike Technologies SA* piederošu preču zīmi.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 preambulas 11. un 12. apsvērumu:

“(11) Jurisdikcijas normām jābūt ļoti skaidri nosakāmām, un tām jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā parasti ir atbildētāja domicils un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesas prāvas priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. [..]

(12) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīvam jurisdikcijas pamatojumam, kura pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu, lai veicinātu pareizu tiesvedību.”
- 4 Saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punktu to “piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas veida. To, cita starpā, nepiemēro ieņēmumu, muitas vai ar administratīviem jautājumiem saistītās lietās.”
- 5 Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 6. iedaļā “Izņēmuma jurisdikcija” ietvertā 22. panta 4. punkta pirmajā daļā bija noteikts:

“Šādām tiesām ir izņēmuma jurisdikcija neatkarīgi no domicila:
[..]

4) tiesvedībā attiecībā uz tādu patentu, preču zīmju, dizainparaugu vai citu līdzīgu tiesību reģistrāciju vai likumīgumu, kas jādeponē vai jāreģistrē, tās dalībvalsts tiesas, kurā deponēšana vai reģistrācija ir piemērota, notikusi vai kurā to uzskata par notikušu saskaņā ar kāda Kopienas akta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem.
[..]”
- 6 Šīs regulas VII nodaļā “Saistība ar citiem aktiem” ietvertajā 67. pantā bija noteikts:

“Šī regula nekavē piemērot noteikumus, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildišanu specifiskās lietās, kuri ietverti Kopienas aktos [..].”
- 7 Minētās regulas 69. pantā bija ietverts to konvenciju saraksts, kas bija noslēgtas starp dažām dalībvalstīm pirms Regulas Nr. 44/2001 spēkā stāšanās, un bija noteikts, ka šīs konvencijas tiek aizstātas ar šo regulu, ciktāl tās attiecas uz jautājumiem, kuros tiek piemērota minētā regula.

8 Regulas Nr. 44/2001 71. pantā, kas arī bija ietverts tās VII nodaļā, bija noteikts:

“1. Šī regula neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzēja puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildīšanu.

2. Lai 1. punktu interpretētu vienveidīgi, to piemēro šādi:

a) šī regula neliedz tiesai kādā valstī, kura ir līgumslēdzēja puse kādā konvencijā par konkrētiem jautājumiem, īstenot jurisdikciju saskaņā ar attiecīgo konvenciju, pat ja atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, kas nav attiecīgās konvencijas līgumslēdzēja puse. [..]

[..]”

9 Saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 76. pantu tā stājās spēkā 2002. gada 1. martā.

10 Regula Nr. 44/2001 tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulu (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu [nolēmumu] atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.), kas ir piemērojama, sākot no 2015. gada 10. janvāra.

11 Regulas Nr. 44/2001 22. panta 4. punktā un 67. un 71. pantā izklāstītie noteikumi ir pārņemti Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 4. punktā un 67. un 71. pantā.

12 Regulas Nr. 1215/2012 69. pantā ir noteikts:

“Saskaņā ar 70. un 71. pantu šī regula attiecībās starp dalībvalstīm aizstāj konvencijas, kas noslēgtas par tiem pašiem jautājumiem kā tie, kuriem piemēro regulu. Jo īpaši aizstātas tiek konvencijas, kas iekļautas Komisijas sagatavotajā sarakstā saskaņā ar 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 76. panta 2. punktu.”

13 Tā kā prasība pamatlietā iesniedzējtiesā tika celta 2012. gada 21. septembrī, lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu izvirzītais jautājums par jurisdikciju tiks izskatīts, ņemot vērā Regulu Nr. 44/2001.

Konvencija

14 2005. gada 25. februārī Hāgā Beļģijas Karalistes, Luksemburgas Lielhercogistes un Nīderlandes Karalistes parakstītā Beniluksa konvencija par intelektuālo īpašumu (preču zīmes un dizainparaugi) (turpmāk tekstā – “Konvencija”) stājās spēkā 2006. gada 1. septembrī.

15 Ar Konvenciju ir aizstāts vienotais Beniluksa likums par preču zīmēm (turpmāk tekstā – “LBM”) un vienotais Beniluksa likums par dizainparaugiem (turpmāk tekstā – “LBDM”).

16 LBM stājās spēkā 1971. gada 1. janvārī un bija pievienots pielikumā 1962. gada 19. marta Beniluksa konvencijai par preču zīmēm, kas savukārt bija spēkā kopš 1969. gada 1. jūlija. Šī konvencija tika aizstāta ar Konvenciju.

17 LBM 37. panta A punktā bija noteikts:

“Ja vien līgumā nav skaidri noteikta teritoriālā jurisdikcija, tiesas jurisdikciju preču zīmju lietās nosaka pēc atbildētāja domicila vai pēc vietas, kur ir radušās, ir izpildītas vai ir jāpilda lietā aplūkojamās saistības. Vieta, kur ir lūgta preču zīmes reģistrācija vai kur tie ir reģistrēti, nekādā gadījumā nav pamats jurisdikcijas noteikšanai.

Ja iepriekš minētie kritēriji nav pietiekami, lai noteiktu teritoriālo jurisdikciju, prasītājs var celt prasību tiesā vietā, kur ir tā domicils vai dzīvesvieta, vai, ja tā domicils vai dzīvesvieta nav Beniluksa teritorijā, tiesā pēc savas izvēles – Briselē, Hāgā vai Luksemburgā.”

18 *LBDM* bija stājies spēkā 1975. gada 1. janvārī un bija pievienots pielikumā 1966. gada 25. oktobra Beniluksa konvencijai par dizainparaugiem, kas bija spēkā kopš 1974. gada 1. janvāra. Arī šī konvencija tika aizstāta ar Konvenciju.

19 *LBDM* 29. panta 1. punkts bija izteikts formulējumā, kas atbilst *LBM* 37. panta A punkta formulējumam.

20 Beniluksa konvencija par preču zīmēm un Beniluksa konvencija par dizainparaugiem nebija iekļautas Regulas Nr. 44/2001 69. pantā ietvertajā sarakstā.

21 Saskaņā ar Konvencijas preambulu tās mērķis ir it īpaši “aizstāt konvencijas, vienotos likumus un protokolus ar grozījumiem Beniluksa preču zīmju un dizainparaugu jomā ar konvenciju, kas vienlaikus sistemātiski un pārredzami regulē preču zīmju tiesības un dizainparaugu tiesības”, un “aizstāt *Bureau Benelux des Marques* [Beniluksa preču zīmju biroju] un *Bureau Benelux des Dessins ou Modèles* [Beniluksa dizainparaugu biroju] ar *Organisation Benelux de la Propriété intellectuelle (marques, dessins ou modèles)* [Beniluksa Intelektuālā īpašuma organizāciju (preču zīmes un dizainparaugi)], kas nodrošina savu pienākumu izpildi ar lemjošajām un izpildinstitūcijām, kurām ir attiecīgās un papildu kompetences”.

22 Konvencijas 1.2. pantā ir noteikts:

“1. Tiek izveidota *Organisation Benelux de la Propriété intellectuelle (marques et dessins ou modèles)* [..];

2. *Organisation* struktūrvienības ir:

a. *Comité de ministres* [Ministru komiteja] [..];

b. valde;

c. *Office Benelux de la Propriété intellectuelle (marques et dessins ou modèles)* [Beniluksa intelektuālā īpašuma birojs (preču zīmes un dizainparaugi)] [..].”

23 Konvencijas 1.5. pantā ir precizēts:

“1. *Organisation* galvenā mitne ir Hāgā.

2. *Office* atrodas Hāgā.

3. *Office* filiāles var atrasties citviet.”

24 Konvencijas 2.2. pantā ir noteikts:

“[...] Izņēmuma tiesības uz preču zīmi tiek iegūtas, reģistrējot preču zīmi, kuras reģistrācijas pieteikums ir ticis iesniegts Beniluksa teritorijā (Beniluksa reģistrācijas pieteikums), vai arī izriet no reģistrācijas starptautiskajā birojā (starptautiskās reģistrācijas pieteikums).”

25 Saskaņā ar Konvencijas 2.4. panta ievadu un f) apakšpunktu:

“Tiesības uz preču zīmi nerada:

[..]

- f. tādas preču zīmes reģistrācija, kuras reģistrācijas pieteikums ir ticis iesniegts ļaunticīgi, it īpaši, ja:
1. reģistrācijas pieteikums ir ticis iesniegts, zinot vai neattaisnojami nezinot par līdzīgas preču zīmes attiecībā uz līdzīgām precēm vai pakalpojumiem parastu un labticīgu izmantošanu, ko pēdējo trīs gadu laikā Beniluksa teritorijā ir īstenojusi trešā persona, kura nav devusi tam savu piekrišanu;
 2. reģistrācijas pieteikums ir ticis iesniegts, tiešu attiecību dēļ zinot par līdzīgas preču zīmes attiecībā uz līdzīgām precēm vai pakalpojumiem parastu un labticīgu izmantošanu, ko pēdējo trīs gadu laikā ārpus Beniluksa teritorijas ir īstenojusi trešā persona, izņemot gadījumu, ja šī trešā persona ir devusi tam savu piekrišanu vai minētās zināšanas ir tikušas iegūtas tikai pēc tam, kad reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs jau bija sācis preču zīmi izmantot Beniluksa teritorijā.”

26 Konvencijas 2.5. pantā ir noteikts:

“1. Preču zīmju Beniluksa reģistrācijas pieteikumi tiek iesniegti vai nu valstu iestādēm, vai *Office*, ievērojot īstenošanas noteikumos paredzētās formas prasības [..].

[..]

4. Ja reģistrācijas pieteikums tiek iesniegts valsts iestādei, tā Beniluksa reģistrācijas pieteikumu nodod tālāk *Office* vai nu nekavējoties pēc reģistrācijas pieteikuma saņemšanas, vai arī pēc tam, kad ir konstatējusi, ka reģistrācijas pieteikums atbilst paredzētajiem nosacījumiem.

[..]”

27 Saskaņā ar Konvencijas 2.8. pantu:

“1. Neskarot pantu [par atteikuma pamatiem, ko var piemērot *Office*, un iebildumiem, kurus var iesniegt *Office*,] piemērošanu, reģistrācijai pieteiktā preču zīme tiek reģistrēta, ja tā atbilst īstenošanas noteikumu normām, attiecībā uz pieteikuma iesniedzēja minētajām precēm vai pakalpojumiem. [..]

2. Ja pieteikuma iesniedzējs ir izpildījis visus 2.5. pantā minētos nosacījumus, tas atbilstoši īstenošanas noteikumu normām var lūgt *Office* nekavējoties veikt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Panti [par atteikuma pamatiem, ko var piemērot *Office*, un iebildumiem, kurus var iesniegt *Office*,] ir piemērojami attiecībā uz šādi reģistrētajām preču zīmēm, turklāt *Office* ir tiesības izlemt reģistrāciju anulēt, un preču zīmes īpašnieks var, iesniedzot apelāciju, lūgt reģistrāciju paturēt spēkā.”

28 Konvencijas 2.10. panta 2. punktā ir ietverta piebilde, ka “*Office* reģistrē starptautiskās reģistrācijas pieteikumus, attiecībā uz kuriem ir lūgts paplašināt aizsardzību, to attiecinot uz Beniluksa teritoriju”.

29 Konvencijas 2.28. panta 3. punktā ir noteikts:

“Ja lietā iestājas agrāk reģistrētas preču zīmes īpašnieks vai 2.4. panta [..] f) punktā minētā trešā persona, ikviena ieinteresētā persona var lūgt atzīt par spēkā neesošu:

[..]

b. tādas preču zīmes reģistrāciju, uz kuru, piemērojot 2.4. panta [..] f) punktu, nevar iegūt tiesības uz preču zīmi; [..] no 2.4. panta [..] f) punkta izrietošais pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir jāiesniedz piecu gadu ilgā termiņā, skaitot no reģistrācijas datuma. [..]”

30 Konvencijas 4.6. pantā “Teritoriālā jurisdikcija” ir noteikts:

“1. Ja vien līgumā nav skaidri noteikta teritoriālā jurisdikcija, tiesas jurisdikciju preču zīmju vai dizainparaugu lietās nosaka pēc atbildētāja domicila vai pēc vietas, kur ir radušās, ir izpildītas vai ir jāpilda lietā aplūkojamās saistības. Vieta, kur ir lūgta preču zīmes vai dizainparauga reģistrācija vai kur tie ir reģistrēti, nekādā gadījumā nav pamats jurisdikcijas noteikšanai.

2. Ja iepriekš minētie kritēriji nav pietiekami, lai noteiktu teritoriālo jurisdikciju, prasītājs var celt prasību tiesā vietā, kur ir tā domicils vai dzīvesvieta, vai, ja tā domicils vai dzīvesvieta nav Beniluksa teritorijā, tiesā pēc savas izvēles – Briselē, Hāgā vai Luksemburgā.

3. Tiesa 1. un 2. punktā minētās normas piemēro pēc savas ierosmes un skaidri nosaka savu jurisdikciju.

[..]”

31 Konvencija nav ietverta sarakstā, uz kuru ir atsauce Regulas Nr. 1215/2012 69. pantā.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

32 *Brite Strike Technologies SA* ir Luksemburgā reģistrēta sabiedrība, kas pieder pie Amerikas sabiedrības *Brite Strike Technologies Inc* izstrādāto taktiskā apgaismojuma preču izplatītāju tīkla.

33 2010. gada 4. februārī *Brite Strike Technologies SA* iesniedza vārdiskā apzīmējuma “Brite Strike” reģistrācijas pieteikumu, lūdzot to reģistrēt kā Beniluksa preču zīmi.

34 *Office Benelux de la Propriété intellectuelle (marques et dessins ou modèles)*, kas atrodas Hāgā (Nīderlande), veica šo reģistrāciju.

35 2012. gada 21. septembrī *Brite Strike Technologies Inc.* cēla pret *Brite Strike Technologies SA* prasību *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa) ar lūgumu, piemērojot Konvencijas 2.4. un 2.28. pantu, anulēt minēto preču zīmi.

36 Lūdzot reģistrēt attiecīgo preču zīmi, *Brite Strike Technologies SA* esot rikojusies ļaunticīgi. Zinot, ka *Brite Strike Technologies Inc.* izmanto vārdisko apzīmējumu “Brite Strike” Beniluksa valstīs, *Brite Strike Technologies SA* esot lūgusi šo apzīmējumu reģistrēt kā Beniluksa preču zīmi, vienīgi lai iegūtu šī apzīmējuma ekskluzīvas izmantošanas tiesības un šādi traucētu *Brite Strike Technologies Inc.* turpināt pašai Beniluksā izmantot minēto apzīmējumu.

37 *Brite Strike Technologies SA* izvirzīja iebildi par kompetences neesamību. Tā norādīja, ka prasību būtu bijis jāceļ Luksemburgā, nevis Hāgā.

38 *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa) konstatē, ka, ja būtu jāpiemēro Konvencijas 4.6. pantā izteiktais jurisdikcijas noteikums, no tā izrietētu, ka šai tiesai nav kompetences izskatīt šo lietu. Savukārt, ja prevalē Regulas Nr. 44/2001 22. panta 4. punktā izteiktais jurisdikcijas noteikums, tā izskatīšana būtu tās kompetencē.

39 Tādējādi vajadzētu izvērtēt sakarību starp Regulu Nr. 44/2001 un Konvenciju.

- 40 Šajā ziņā *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa) atsaucas uz *Gerechthof Den Haag* (Hāgas apelācijas tiesa) 2013. gada 26. novembra spriedumu. Šī sprieduma 28.–34. punktā pēdējā minētā tiesa ir atzinusi, ka, ņemot vērā, ka Konvencija ir noslēgta pēc Regulas Nr. 44/2001 spēkā stāšanās, prevalē Regulas Nr. 44/2001 22. panta 4. punktā izteiktais jurisdikcijas noteikums.
- 41 *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa) tomēr uzskata, ka jautājums par sakarību starp Regulu Nr. 44/2001 un Konvenciju ir jāuzdod Tiesai.
- 42 Šajos apstākļos *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Konvencija [*Gerechthof Den Haag* (Hāgas Apelācijas tiesa) 2013. gada 26. novembra sprieduma 28.–34. punktā uzskaitīto vai citu iemeslu dēļ] ir uzskatāma par vēlāku nolīgumu un tādējādi Konvencijas 4.6. pants nav uzskatāms par konkrētas jomas regulējumu [Regulas Nr. 44/2001] 71. panta izpratnē?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:

- 2) Vai no [Regulas Nr. 44/2001] 22. panta 4. punkta izriet, ka starptautiskā jurisdikcija izskatīt attiecīgo lietu ir kā Beļģijas, tā arī Nīderlandes un Luksemburgas tiesām?
- 3) Ja atbilde [uz otro jautājumu] ir noliedzīga, tad kā šādā gadījumā kā pamatlietā ir jānosaka, vai starptautiskā jurisdikcija ir Beļģijas, Nīderlandes vai Luksemburgas tiesām? Vai šīs (konkrētākās) starptautiskās jurisdikcijas noteikšanas nolūkā (tomēr) var piemērot Konvencijas 4.6. pantu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 43 Vispirms ir jākonstatē, ka uz tādu tiesvedību kā tā, kuras dalībnieki ir *Brite Strike Technologies Inc.* un *Brite Strike Technologies SA*, var attiekties gan Konvencijas, gan Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas joma.
- 44 Faktiski, pirmkārt, šī tiesvedība ir par Benilukša preču zīmes reģistrācijas spēkā esamību un, kā izriet no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, lēmumu tajā nāksies pieņemt, pamatojoties uz Konvencijas 2.4. un 2.28. pantu.
- 45 Otrkārt, no “tiesvedīb[as] attiecībā uz [...] preču zīmju, dizainparaugu [...] reģistrāciju vai likumīgumu” iekļaušanas Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 6. iedaļā noteikti izriet, ka [lietas par] preču zīmju reģistrācijas spēkā esamību pieder pie šīs regulas 1. panta 1. punktā minētajām “civillietām un komercietām”.
- 46 Tā kā Regulas Nr. 44/2001 22. panta 4. punktā izteiktais jurisdikcijas noteikums nav savienojams ar Konvencijas 4.6. pantā specifiski paredzēto jurisdikcijas noteikumu attiecībā uz tiesvedībām par Benilukša preču zīmēm un dizainparaugiem, ir jānosaka, kura no šīm divām tiesību normām ir piemērojama.
- 47 Tieši šajā kontekstā iesniedzējtiesa ar savu pirmo jautājumu būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 44/2001 71. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek liegts Konvencijas 4.6. pantā izteikto jurisdikcijas noteikumu attiecībā uz tiesvedībām par Benilukša preču zīmēm un dizainparaugiem piemērot attiecībā uz šīm tiesvedībām.

- 48 Regulas Nr. 44/2001 71. pants bija ietverts tās VII nodaļā “Saistība ar citiem aktiem”, un tā 1. punktā bija noteikts, ka šī regula “neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildīšanu”.
- 49 Lai gan ir izmantots formulējums “konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses”, kas netieši norāda, ka minētais 71. pants attiecas tikai uz Konvencijām, kuras ir noslēgtas starp visām dalībvalstīm, no tā 2. panta a) apakšpunkta formulējuma nepārprotami izriet, ka pie minētajām konvencijām pieder arī konvencijas, kas bija noslēgtas tikai starp dažām dalībvalstīm.
- 50 Turklāt, aplūkojot kopsakarā Regulas Nr. 44/2001 69. un 71. pantu, var izdarīt secinājumu, ka pēdējais no minētajiem pantiem, kura ļoti vispārīgais formulējums tikko tika atgādināts, nav jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz konvencijām, kas saista vairākas dalībvalstis, tas būtu piemērojams tikai ar nosacījumu, ka šādu konvenciju viena vai vairākas līgumslēdzējas puses ir arī trešās valstis.
- 51 Lai gan no tā izriet, ka sakarība starp Regulā Nr. 44/2001 paredzētajiem jurisdikcijas noteikumiem un tiem, kas bija ietverti noteiktās konvencijās, saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 71. pantu bija regulēta, dodot priekšroku šīm konvencijām, šī tiesību norma tomēr nesniedza dalībvalstīm iespēju, noslēdzot jaunas konvencijas vai grozot jau spēkā esošās konvencijas, ieviest noteikumus, kuri būtu prioritāri attiecībā pret šīs regulas noteikumiem (spriedums, 2010. gada 4. maijs, *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, 38. punkts).
- 52 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka ar Regulas Nr. 44/2001 71. pantu tika aizstāts 1968. gada Briseles Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.) 57. pants, kurā attiecībā uz konvencijām par īpašiem jautājumiem bija izdarīta atsauce uz konvencijām, kuru līgumslēdzējas puses “ir vai būs” šīs konvencijas dalībvalstis. Izmantojot formulējumu “vai būs” minētajā 57. pantā bija precizēts, ka Briseles konvencijā ietvertie noteikumi neliedz tādu atšķirīgu noteikumu piemērošanu, ko līgumslēdzējas valstis apstiprinās nākotnē, noslēdzot speciālas konvencijas. Šis formulējums Regulas Nr. 44/2001 71. pantā pārņemts netika (spriedums, 2010. gada 4. maijs, *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, 37. un 38. punkts).
- 53 Šis Regulas Nr. 44/2001 71. panta piemērošanas jomas ierobežojums, par ko tika atgādināts šī sprieduma 51. punktā, atspoguļo pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru, pakāpeniski ieviešot kopīgos noteikumus, dalībvalstīm vairs nav tiesību slēgt starptautiskus nolīgumus, kas attiecas uz šiem noteikumiem (spriedums, 2010. gada 4. maijs, *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, 38. punkts).
- 54 Šis ierobežojums ir spēkā arī attiecībā uz nolīgumu slēgšanu starp pašām dalībvalstīm. Faktiski, ņemot vērā parasti pastāvošo Savienības tiesību pārākumu pār dalībvalstu starpā noslēgtajām konvencijām (it īpaši skat. spriedumu, 1988. gada 27. septembris, *Matteucci*, 235/87, EU:C:1988:460, 22. punkts un tajā minētā judikatūra), tādu konvenciju noslēgšana starp dalībvalstīm, kuras ietekmē Savienības kopīgos noteikumus, principā ir aizliegta.
- 55 Šajā gadījumā ir jāpārbauda, vai šis ierobežojums ar Konvenciju ir ticis pārkāpts, no kā izrietētu, ka ar Regulas Nr. 44/2001 71. pantu netiek pieļauta Konvencijas 4.6. panta piemērošana, atkāpjoties no šīs regulas 22. panta 4. punkta.
- 56 Šajā pārbaudē ir jāņem vērā tas, ka Konvencija ir nolīgums, kas noslēgts starp Beļģijas Karalisti, Luksemburgas Lielhercogisti un Nīderlandes Karalisti to reģionālās apvienības Benilukss ietvaros. Līdz ar to Regulas Nr. 44/2001 71. pants ir jāinterpretē, ievērojot LESD 350. pantu, kurā ir noteikts, ka Savienības tiesības neliedz šai reģionālajai apvienībai pastāvēt un attīstīties, ciktāl tās mērķi nav sasniedzami, piemērojot Savienības tiesības.

- 57 Kā Tiesa jau ir precizējusi, ar šo tiesību normu Beļģijas Karalistei, Luksemburgas Lielhercogistei un Nīderlandes Karalistei tiek atļauts, atkāpjoties no Savienības noteikumiem, paturēt spēkā noteikumus, kas ir piemērojami to reģionālās apvienības ietvaros, ciktāl šī reģionālā apvienība apstēdiz iekšējā tirgus īstenošanu (attiecībā uz EEK 233. pantu, kura formulējums ir ticis pārņemts EKL 306. pantā un vēlāk – LESD 350. pantā, skat. spriedumus, 1984. gada 16. maijs, *Pakvries*, 105/83, EU:C:1984:178, 11. punkts, un 1996. gada 2. jūlijs, Komisija/Luksemburga, C-473/93, EU:C:1996:263, 42. punkts). Lai šāda atkāpe būtu attaisnota, tai turklāt ir jābūt nepieciešamai Beniluksa sistēmas pareizas darbības nodrošināšanai (spriedums, 1995. gada 11. augusts, *Roders* u.c., no C-367/93 līdz C-377/93, EU:C:1995:261, 25., kā arī 40. punkts).
- 58 Runājot par pirmo no šīm prasībām, ir jāatgādina, ka iekšējā tirgus preču zīmju un dizainparaugu jomā īstenošana paralēli apliecinošu dokumentu ar vienotu iedarbību Savienības līmenī sistēmai, kas ir regulēta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra Regulu (ES) 2015/2424 (OV 2015, L 341, 21. lpp.), kā arī ar Padomes 2001. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.), ietver dalībvalstu noteikumu attiecībā uz preču zīmēm un dizainparaugiem daļēju saskaņošanu, kura ir īstēnota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvu 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvu 98/71/EK par dizainparaugu tiesisko aizsardzību (OV 1998, L 289, 28. lpp.).
- 59 Beniluksa ietvaros attiecīgo trīs dalībvalstu preču zīmes un dizainparaugi ir aizstāti ar apliecinošiem dokumentiem ar vienotu iedarbību. Šī sistēma, kas pastāv paralēli apliecinošu dokumentu ar vienotu iedarbību Savienības līmenī sistēmai, vienlaikus iekļaujot sevī daļējo saskaņošanu, kura ir īstēnota ar Direktīvu 2008/95 un Direktīvu 98/71, apstēdiz šo Savienības līmeņa sistēmu. Faktiski uz Beniluksa preču zīmēm un dizainparaugiem tiek attiecināts pilnīgi vienots tiesiskais regulējums, kas ir papildināts ar institucionāliem noteikumiem un kopīgām procedūrām. Pie tiem pieder Konvencijas 4.6. pants.
- 60 Runājot par otro prasību, par kuru tika atgādīnāts šis sprieduma 57. punktā, ikvienai atkāpei, lai tā būtu attaisnota ar LESD 350. pantu, ir jābūt nepieciešamai attiecīgās Beniluksa sistēmas pareizas darbības nodrošināšanai, ņemot vērā LESD 350. panta mērķi, proti, novērst to, ka Savienības tiesību piemērošana izraisītu Beniluksa sabrukumu vai kavētu tā attīstību (spriedumi, 1984. gada 16. maijs, *Pakvries*, 105/83, EU:C:1984:178, 11. punkts, un 1996. gada 2. jūlijs, Komisija/Luksemburga, C-473/93, EU:C:1996:263, 42. punkts).
- 61 Attiecībā uz Konvencijas 4.6. pantu ir jānorāda, ka Savienības tiesību noteikums, no kura šajā tiesību normā ir ietverta atkāpe, ir Regulas Nr. 44/2001 22. panta 4. punktā un – kopš 2015. gada 10. janvāra – Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 4. punktā ietvertais noteikums par jurisdikciju attiecībā uz tiesvedībām par preču zīmēm un dizainparaugiem. Ar šo Savienības noteikumu par jurisdikcijas noteikšanas kritēriju ir noteikta reģistra atrašanās vieta (spriedums, 2006. gada 13. jūlijs, *GAT*, C-4/03, EU:C:2006:457, 22. punkts).
- 62 Šajā ziņā ir jāievēro, ka attiecībā uz tiesvedībām par Eiropas Savienības preču zīmēm arī Savienības likumdevējs atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 67. pantam ir atkāpies no šī paša jurisdikcijas noteikuma, Regulas Nr. 207/2009 97. pantā paredzot atšķirīgu jurisdikcijas noteikumu, kurš ir pamatots it īpaši uz atbildētāja domicilu un šādi nodrošina, ka tiesvedības par Eiropas Savienības preču zīmēm var tikt uzsāktas ikvienas dalībvalsts tiesās. Ar šo noteikumu tiek novērstā tiesvedību koncentrācija Spānijas Karalistes tiesās, jo šī ir dalībvalsts, kuras teritorijā ir centralizēta reģistrācijas pieteikumu iesniegšana un reģistrācija un atrodas reģistrs.

- 63 Ņemot vērā to, ka Beniluksa preču zīmes un dizainparaugi pieder pie attiecīgajās trīs dalībvalstīs pastāvošās progresīvās sistēmas, ka Beniluksā iedibinātās tiesu struktūras pamatā ir decentralizēta sistēma ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas mehānismu Beniluksa valstu tiesā un ka šai reģionālajai apvienībai ir raksturīga daudzvalodība, Konvencijas 4.6. pantā kodificētais noteikums, kam pamatā ir it īpaši atbildētāja domicils, un šādi ir nodrošināts, ka tiesvedības par Beniluksa preču zīmēm un dizainparaugiem atkarībā no konkrētā gadījuma var tikt uzsāktas Beļģijas, Luksemburgas vai Nīderlandes tiesās, nevis atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 22. panta 4. punktam un vēlāk – Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 4. punktam – ir koncentrētas Nīderlandes tiesās atkarībā no vietas, kurā ir centralizēta reģistrācijas pieteikumu iesniegšana un reģistrācija un atrodas reģistrs, kā secinājumu 41. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, un pēc analogijas ar Savienības likumdevēja konstatējumu saistībā ar jurisdikciju attiecībā uz tiesvedībām par Eiropas Savienības preču zīmēm var tikt kvalificēts kā nepieciešams Beniluksa preču zīmju un dizainparaugu sistēmas pareizas darbības nodrošināšanai.
- 64 No tā izriet, ka ar Regulas Nr. 44/2001 71. pantu, to interpretējot LESD 350. panta gaismā, Beļģijas Karalistei, Luksemburgas Lielhercogistei un Nīderlandes Karalistei netiek liegts, atkāpjoties no Regulas Nr. 44/2001 22. panta 4. punkta un Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 4. punkta, paturēt spēkā jurisdikcijas noteikumu attiecībā uz tiesvedībām par Beniluksa preču zīmēm un dizainparaugiem, kuru tās ir ieviesušas ar *LBM* 37. panta A punktu un *LBDM* 29. panta 1. punktu un vēlāk apstiprinājušas ar Konvencijas 4.6. pantu.
- 65 Attiecībā uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru konvencijas piemērošana, atkāpjoties no Savienības ieviesta noteikuma jurisdikcijas un nolēmumu atzīšanas vai izpildes jomā, nedrīkst ietekmēt tādas tiesu sadarbībai civillietās un komercietās Savienībā pamatā esošus principus kā Regulas Nr. 44/2001 preambulas 11. un 12. apsvērumā attiecībā uz jurisdikciju minētie tiesību subjektam nodrošināmās tiesiskās noteiktības un pareizas tiesvedības principi (it īpaši skat. spriedumus, 2010. gada 4. maijs, *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, 49. punkts, un 2013. gada 19. decembris, *Nipponkoa Insurance*, C-452/12, EU:C:2013:858, 36. punkts), ir jāuzskata, ka tāda tiesību norma kā Konvencijas 4.6. pants, kas principā saistās ar atbildētāja domicila vietas tiesas jurisdikciju, kura papildināta ar citiem jurisdikcijas pamatojumiem, kam ir cieša saikne ar strīda priekšmetu, atbilst minētajā Regulas Nr. 44/2001 preambulas 11. un 12. apsvērumā izteiktajiem principiem.
- 66 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka ar Regulas Nr. 44/2001 71. pantu, to interpretējot LESD 350. panta gaismā, Konvencijas 4.6. pantā izteikto jurisdikcijas noteikumu attiecībā uz tiesvedībām par Beniluksa preču zīmēm un dizainparaugiem netiek liegts piemērot attiecībā uz šīm tiesvedībām.

Par otro un trešo jautājumu

- 67 Ņemot vērā atbildi, kas tika sniegta uz pirmo jautājumu, un no tās izrietošo Regulas Nr. 44/2001 nepiemērojamību, uz otro un trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 68 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lem par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu [nolēmumu] atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 71. pantu, to interpretējot LESD 350. panta gaismā, 2005. gada 25. februārī Hāgā Beļģijas Karalistes, Luksemburgas

Lielhercogistes un Nīderlandes Karalistes parakstītās Beniluksa konvencijas par intelektuālo īpašumu (preču zīmes un dizainparaugi) 4.6. pantā izteikto jurisdikcijas noteikumu attiecībā uz tiesvedībām par Beniluksa preču zīmēm un dizainparaugiem netiek liegts piemērot attiecībā uz šīm tiesvedībām.

[Paraksti]